

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istoría

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

XII. Quod persecutorum ruinam viderit, quodque jam ob Christianorum pacem laetatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

CAPUT XI.

Contra tyrannos & persecutores, & de captivitate Valeriani.

Nec mihi ipse videor errare mi frater, qui hunc unum Deum profiterar omnium auctorem ac parentem. Quem multi ex iis qui apud nos Imperium tenuerunt, in sano errore acti, pernegare quidem conati sunt. Sed eos omnes huiusmodi exitus quasi vindex oppressit, ut universum nunc hominum genus, illorum Principum calamitates exempli vice proponat iis qui illos imitari studuerint. Horum unus mihi videtur fuisse, ille quem divina vindicta instar fulminis ingruens, fugatum ex nostris regionibus vestras in terras transportavit: qui quidem suo dedecore atque ignominia tropaeum illud tantopere à vobis jactatum constituit.

CAPUT XII.

Quod persecutorum ruinam viderit, quodque jam ob Christianorum pacem latatur.

Enimvero commodè factum videtur, quod nostrâ quoque aetate huiusmodi homines manifestissimè penas dederunt. Nam & ego spectator fui exitus illorum, qui nuper iniquissimis iussionibus populum Deo consecratum exagitaverant. Proinde maximas Deo gratias ago, cujus singulari providentia cuncti mortales qui divinam legem observant, reddita sibi pace exultant ac gestiunt. Ex quo planè mihi persuadeo, rectissimè omnia ac tutissimè se habere, cum per puram ac sinceram illorum religionem perque concordem de divino Numine sententiam omnes homines ad seipsum aggregare Deus dignetur.

CAPUT XIII.

Exhortatio ut Christianos in Perside agentes benevole complectatur.

Quantoperto voluptate me afficentes, cum audio id quod mihi maxime in votis est, horum hominum multitudine, Christianorum scilicet (de his enim in praesentia loquor) nobilissima quaeque Persidis loca longè lateque esse decorata. Opto igitur ut & tuae res quam florentissimae, & illorū perinde sint florentissimae: hoc est ut tua, sic

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ.

Οτι κατὰ τυράννων καὶ διωκῶν ἢ αὐτὸν ὁμοιωσάτω μαλατιδίτη.

Οὐ μοι δοκῶ πλανᾶσθαι ἀδελφεέ μου τέτον ἕνα Θεὸν ὁμολογῶν, πάντων δημιουργὸν καὶ πατέρα: ὃν πολλοὶ τῶν τῆδε βασιλευσάντων μανιώδεσι πλάναις ὑποσχέσεσιν ἐπεχείρησαν ἀνήσασθαι, ἀλλ' ἐκείνες μὴ ἀπαίτας τοῦτον τιμωρὸν τέλει καταπέσει, ὡς πᾶν τὸ μετ' ἐκείνης ἀνθρώπων γένος ἐκείνων συμφοράς ἀντὶ ἀλλῆς ἀποπέσει. μαζὲς τοῖς ἀδελφείοις τὰ ὅμοια ἐπιδείξασθαι. τὰς δὲ τῶν ἐκείνων ἕνα ἠγάπημα γεγονέναι, ὡς Ἐρμίου σκηπτοῦ, ἢ θεῖα μῆνις τῷ τῆδε βασιλεῦσι, τοῖς ὑμέτεροις μέρεσι ἀδελφείοις τῶν αὐτῶν αἰχμῶν πολυβρύχητον τὸ πᾶν ὑμῶν πρόπαιον ἀποφῆναι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ.

Οτι τὴν μὲν διωκῶν εἶδη τὰς πλώσεις, ἐνδομῆ δὲ τῶν πλῶν τῶν χριστιανῶν εἰρήνην.

Ἀλλὰ γὰρ εἰς καλὸν ἐκείνο ἀποπέσει, ὅτι ἐν τῷ καθ' ἡμᾶς αἰῶνι τῶν τῶν τῶν ἡμῶν ἀφειφῶν δὲ χριστιανῶν ἐπὶ τὸν καὶ αὐτὸς τῶν ἐναρχῶν ἀθεμιτοῖς ἀποπέσει, τὸν τῷ Θεῷ ἀνακείμερον λαὸν ὁ καὶ ἀνακείμερον. διὸ δὴ καὶ πολλὴ χάρις τῷ Θεῷ, ὅτι τῆδε προνοία πᾶν τὸ ἀνθρώπινον τὸ θεοσεβῆσαι τῷ θεῶν νόμον, ἀποδοθείσης αὐτοῖς τῆς εἰρήνης, καὶ γαλλῆσαι καὶ γαυρεῖα. ἐν τῷ τῶν ἡμῶν αὐτῶν πείπισμα, ὡς ὅτι καλλιῶν καὶ ἀσφαλῆσαι ἔχειν ἀπάντα. ὅποτε δια τῶν ἐκείνων κατὰ τῶν τε καὶ δοκίμῃ θρησκείας, ἐκ τῆς ἀφειφῶν τῶν συμφωνίας πάντας εἰς ἐαυτὸν ἀφείρειν ἀξίως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ.

Παρακλήσεις ὡς εἰς τοὺς παρ' αὐτῶν χριστιανῶν ἀποπέσει.

Τούτῃ κατὰ λόγον τῶν ἀνθρώπων, ὅτι τῶν χριστιανῶν, ὧν ὑπερὶ τέτων ὁ μοι λόγος, πῶς οἶε με ἠδέσθαι ἀκούσασθαι καὶ τῶν Περσῶν τὰ κράτιστα ἀπὸ πλείστον ἀποπέσει μοι βεβλομένα, κεκόσμηται. ὅτι τῶν ὅτι καλλιῶν, ἐκείνοις δ' ἀσάτως ὑπαρξῶν καλλιῶν, ὅ, πῶ κακίῶν. ἔτω γὰρ ἐξείναι.